

kort geding

THEATER

The search project

Op 18 dec in Aalst, in
jan in Mechelen, Bree,
Berchem, Gent en
Hasselt

www.tristero.be

★★★★☆

sen' is nu eenmaal in opmars in een theaterbestel dat worstelt met zijn herkenbaarheid bij de brede bevolking.

Vandaar ook de keuze om op scène aan te treden met een diverse groep van professionele en niet-professionele spelers, tussen 7 en 77? Als zij één voor één aantreden onder alweer andere zoekertjes, krijg je een mooi verhaal over identiteit en vooroordelen. De 'jonge, dynamische vrouwen-volleybalploeg' die extra meisjes zoekt, blijkt veeleer verslenst. Twee mannen zoeken een draagmoeder, twee kinderen hun gevluchte vader.

Nee, zoekertjes zijn niet enkel fout gespelde seksadvertenties. Tristero slaagt erin ze de dramatische lading mee te geven van elk repertoirestuk. Het worden allerlaatste kreten om hulp, bliken van passie, flinters eenzaamheid.

Ze vullen ook de gaten in onze schijnbaar geoliede neoliberale markt van vraag en aanbod. 'Popjes die vroeger bij Biotex zaten' of 'een flesje Valtran van 60 ml' vind je niet meer in de winkel. Je vraagt erom aan de rest

zoekertjes zijn vaak kreten om hulp. © rr

van de gemeenschap. Zo maakt *The search project* van vraag en aanbod een verhaal van verlangen en gemis. Het gaat niet langer om materialisme, maar om oproepen naar een reden van bestaan.

Zelf zoekt Tristero vooral naar steeds nieuwe vormen om al die kattenbelletjes toch boeiend te houden: een betoging met toeterende zoekertjes, een uitstapje naar communitygames, een slagveld van slapende zielen.

Af en toe voelen die tableaux wat krampachtig, maar de sfeer die ze opwekken staat buiten kijf. Er drijft een sereen besef van vergankelijkheid de zaal in, van de particuliere puzzel die deze grootstedelijke samenleving is. *Thtr zkt pblk om smn vrmd te gn!*

WOUTER HILLAERT

Mn zkt Vrw om t vngrn, ktlkkn, bffn, nkn, sdmsrn. Lfst omg St-Nkls. Het is maar een van de zoekertjes die bij het begin van *The search project* droog geprojecteerd worden, in absolute stilte. Twee seconden duurt het voor de zaal de letters collectief ontcijferd heeft. Hier hoor je gegniffel, daar een onverholen 'moh!' van verontwaardiging.

Tristero moet zijn lol gehad hebben, toen het wekenlang honderden zoekertjes uitknipte en van internet plukte, als tekstmateriaal voor zijn nieuwe voorstelling. De inzet is nochtans serieus. Het strikt persoonlijke dat zich blootgeeft op het publieke domein: de Brusselaars maakten er eerder ook al *Iemand van ons* over. De wereld van 'de men-